

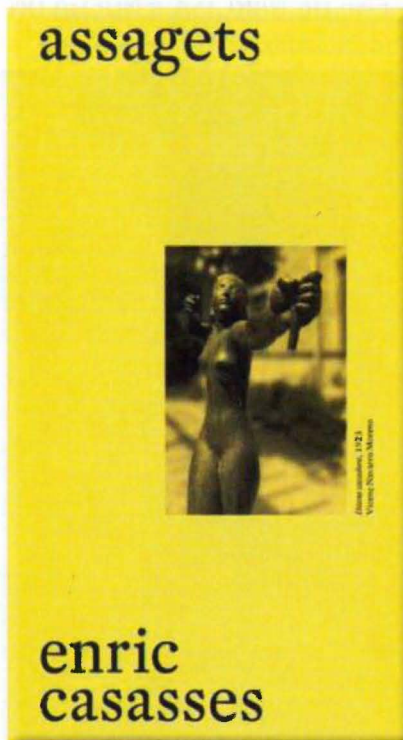

Els assagets de Casasses

Els *Assagets de Casasses* són uns llibres molt distrets. No tenen pas res a veure, o quasi res, amb els altres llibres que es publiquen en aquesta nació i en aquesta situació. Ara, estimats llegidors, no s'enganyin que aquest llibre està fet en una època o temps del tot distint al d'ara, que el silenci, la forma i la distància al que es fa avui en dia és semblant, perquè m'entenguin de pressa, al que pot haver-hi entre un bol artesanal, fet a mà, pintat i tot, i un d'industrial, i a més importat de Suècia, de la Xina o del Japó.

Com deuen haver endevinat, l'art primer va ser oral. Potser màgic o encantat. Va ser dit en plaça o en mercat, vora del foc que flameja, o sota un cel estrellat, també dit en veu alta per algun còmic molt trist en alguna hora-baixa quan les garses van a joc. La paraula així deixada, a lloure, diuen, al seu aire i al seu ritme, marca un altre significat del tot distint a la càtedra, al pupitre de l'escola, o als sermons tots inflamats dels rectors de les esglésies o de fosques catedrals. La paraula així vessada no està pendent del jornal de la ploma o dels senyors del moment, sinó que com a molt espera algun retorn del seu públic en forma d'entrada o, potser, de lliurament graciós o després, del tot estrany al greu esperit del burges, acabat de caler.

Com deuen haver endevinat, llegidors espavilats, oberts els ulls com taronges o com pomes

EL POETA, ROMÀNTIC EN LA FORMA, MOSTRARÀ ALTRES MANERES DE VIURE I DE PENSAR

tardorals, la paraula així vessada, en vers curt molt ben comptat, s'atansa més a la música que al tractat del greu doctor o la tesi doctoral, greu també, àrida i seca, com un desert infernal.

La música i l'arquitectura dels esperits orats, però arrelats en l'origen, és el tema principal d'aquests versos del tot dignes de ser escoltats amb copeta de vi dolç, o de vi aeri, i fins un altre li-

cor, que per gustar d'aquests versos no és bo beure només aigua clara de la font que encara raja, que encara no s'ha assecat o han convertit en un deu d'aigües per ser venudes en un supermercat nostrat, amb músiques celestials, d'engany, perquè imaginem que som en un paradís, quan només estem comprant l'aigua per beure cada dia, i el cafè i altres formes d'excitar la nostra vida.

El poeta, com veuran, perquè no els explicaré pas l'argument, no tracta dels temes d'ara. No parlarà del procés, ni tampoc de la pandèmia, i encara menys esbandirà les històries ben galdoses del president americà ros i ric. Més aviat com a poeta, romàntic en la forma, mostrarà altres formes de viure i altres formes de pensar. Cadascú que triï i faci el que li dicti el criteri, o el seu cor o la seua pensa, que la llibertat és sagrada, tret si toques la Sagrada Constitució, una que van signar fa tants anys que no se'n recorda ni el *sursum corda* ni tampoc se'n recorda ningú ni com va ser, ni qui manava.

En resum, estimats lectors, si volen atansar-se a la poesia feta amb artesanian –qui fa un cove, fa un cistell– i si tenen l'ànim prou bell per gaudir de versos breus que tractin assumptes musicals i diferents, vagin a la llibreria que tinguin més al costat i comprin-se aquest llibret d'un estrany color ben groc i el gusten com es degusta l'arròs amb fesols i naps.